سُوْرَةُ فَاطِرٍ

سوره فاطر مکی است وآن چهل و پنج آیت و پنج رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

بنام خدای بخشاینده مهربان .

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (۱)

همه ستائش خدای راست آفریننده آسمان ها و زمین سازنده فرشتگان را فرستادگانی دارای بازوهای دوگان دوگان وسه گان سه گان وچهارگان چهارگان زیاده میکند درآفرینش هرچه خواهد هرآئینه خدا برهرچیز تواناست (۱) .

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (۲)

آنچه کشاده سازد خدا برای مردمان ازرحمت پس هیچ بازدارنده نیست آن را وآنچه بازدارد پس هیچ کشا ینده نیست آنرا بعد از وی (یعنی غیروی) واوست غالب باحکمت (۲) .

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ (۳)

ای مردمان یادکنید نعمتِ خدارا برخویش آیاهیچ آفریننده هست غیرخدا روزی میدهد شمارا ازجانب آسمان وزمین نیست هیچ معبود برحق مگروی پس ازکجا برگردانیده می شوید (۳) .

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ (۴)

واگربه دروغ نسبت کنند تراپس هرآئینه بدروغ نسبت کرده شدند پیغامبران پیش ازتووبسوی خدا بازگردانیده میشود کارها (٤) .

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ (۵)

ای مردمان هرآئینه وعدهٔ خداراست است پس فریفته نکند شمارا زندگانی دنیا ونه فریبدشمارا به نسبتِ خدا شیطان فریب دهنده (۵) .

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا

هرآئینه شیطان شماراست دشمن پس

مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ٦

دشمن گیریداورا جزاین نیست که می خواند تابعانِ خودرا تاباشند ازاهل دوزخ (٦) .

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۥ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ٧

آنانکه کافرشدند ایشان راست عذاب سخت وآنانکه ایمان آوردند و عمل های شائسته کردند ایشان راست آمرزش و مُزدِبزرگ (٧) .

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَاۤءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۤءُ ڮ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ٨

آیاکسی که آراسته کرده شد برای اوعملِ زشت اوپس نیك دید آنرا (مثل مومنِ صالح باشد) پس هرآئینه خداگمراه می کند هرکرا خواهد وراه می نماید هرکراخواهد پس بایدکه هلاك نه شود نفسِ تو برایشان ازروی دریغ هرآئینه خدادانا ست بآنچه می کنند (٨) .

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ٩

وخداآنست که فرستاد بادهارا پس برانگیختند آن بادها ابررا پس روان کردیم ابررا بسوی شهر مرده پس زنده ساختیم بآن ابرزمین رابعد مرده بودنِ آن همچنین خواهد بود برانگیختن مردگان (٩) .

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ١٠

هرکه خواهد ارجمندی پس خدای راست ارجمندی همه یکجا بسوی اوبالامیرود سخنِ پاکیزه وعمل صالح را بلند می گرداندَ خدا وآنانکه می اندیشند فتنه هاایشان راست عذاب سخت و بداندیشی ایشان همون نابود شود (١٠) .

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ

وخدا آفریدشمارا ازخاك بازازنطفه باز گردانید شمارا جفت مرد و زن ودرشکم برنمیدارد هیچ ماده ای ونمی زاید مگربه

وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

علم خدا وزندگانی داده نمی شود هیچ درازعمری را وکم کرده نمی شود ازعمرِوی الاثبت ست درکتاب هرآئینه این کاربرخداآسان ست (١١) .

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُ
وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وبرابر نیستند[١] دودریااین یك شیرین درنهایت شیرینی ست خوش‌گوارست آب اووآن دیگرشور به تلخی مائل ست وازهریکی میخوریدگوشت تازه وبرمی آرید زیوری که می پوشید آن را ومی بینی کشتی هارا درددریاشگافندهٔ آب تا روزی طلب کنید ازفضل اووتابُوَد که شما شکرگوئید (١٢) .

يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

درمی آرد شب را در روز ودرمی آرد روز را درشب ورام ساخت خورشید وماه را هریکی میرود بمیعادی معین اینست خدا پروردگارشما مراوراست پادشاهی وآنانکه می پرستید بجزوی مالك نمی شوند مقدارپوست خسته خرما (١٣) .

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا
لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ
مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

ا گربخوانیدایشان را نه شنوند خواندنِ شما را واگربفرض بشنوند قبول نه کنند گفته شما وروزقیامت منکرشوند شریك مقرر کردنِ شمارا وخبرندهد تراهیچ کس مانندِ دانا[٢] (١٤) .

---

(١) یعنی یکسان نمی شوند باختلاط .

(٢) مترجم‌گوید "لاینبئك مثل خبیر" بمنزله مثل است چون سخن بلیغ‌گویند و تحقیق بنهایت رسانندان کلمه‌گویند .

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ إِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

ای مردمان شمائید محتاج بسوی خدا وخدا همونست بی احتیاج ستوده کار (١٥) .

إِنْ يَّشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

اگرخواهد نابود سازد شمارا وبیارد آفرینش نو (١٦) .

وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

ونیست این کار برخدا دشوار (١٧) .

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ أُخْرٰى ۚ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلٰى حِمْلِهَا
لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۗ إِنَّمَا تُنْذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۚ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَإِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وبرنمی دارد هیچ بردارنده بار دیگری را وا گربخواند گران بارکسی را بسوی بارِخویش برداشته نه شود ازآن بار چیزی اگرچه آن کس خویشاوند باشد جزاین نیست که بیم میکنی آنان را که می ترسند ازپرورد گار خویش غائبانه و برپاداشته اند نمازرا وهرکه پاك شد پس جزاین نیست که پاك میشود برای نفع خویش وبسوی خداست بازگشت (١٨) .

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

وبرابرنیستند نابینا وبینا (١٩) .

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

ونه تاریکی ها ونه روشنی (٢٠) .

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

و نه سایه ونه بادِگرم (٢١) .

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَآءُ وَلَا الْأَمْوٰتُ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ
وَمَآ أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

وبرابرنمی‌شوند زندگان ومُردگان هرآئینه خدامی‌شنواند هرکراخواهد ونیستی توشنواننده کسی را که درگور باشد (٢٢) .

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

ونیستی تو مگرترساننده (٢٣) .

إِنَّآ أَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَّنَذِيرًا ۚ وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

هرآئینه مافرستاده ایم ترا بدین راست بشارت دهنده وبیم کننده ونیست هیچ امتی مگر گذشته است درآن بیم کننده (٢٤) .

وَإِنْ يُّكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ

وا گربه دروغ نسبت کنند تراپس هرآئینه بدروغ نسبت کردند آنانکه پیش ازایشان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

بودند آمدند بدیشان پیغامبرانِ ایشان به نشانهای واضح وبنامه های الهی وبکتابِ روشن (٢٥) .

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

بازگرفتارکردم کافران را پس چگونه بود عقوبتِ من (٢٦) .

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوٰنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوٰنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

آیاندیدی که خدافرودآورد ازآسمان آب را پس برآوردیم بسبب آن میوه های‌گونا گون رنگهای آنها وازکوه قطعاتی است برنگ های‌گوناگون، سفید وسرخ ونهایت سیاه (٢٧) .

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعٰمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوٰنُهُ
كَذٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا
إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

وازمردمان وجانوران وچهار پایان‌گوناگون ست رنگ او همچنان جزاین نیست که می ترسندازخدا عالمان از بندگان او هرآئینه خدا غالب آمرزنده است (٢٨) .

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ
تِجٰرَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾

هرآئینه آنانکه تلاوت می کنند کتابِ خدارا وبرپاداشته اندنمازرا وخرج کرده اند ازآنچه روزی دادیم ایشان را پنهان وآشکارا امید دارند دادوستدی را که هرگز هلاك نه شود (٢٩) .

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ
شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

تابتمام رساند بسوی ایشان مُزدِایشان را و زیاده دهدایشان را از فضلِ خود هر آئینه اوآمرزندهٔ قدردان ست (٣٠) .

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

وآنچه وحی فرستادیم بسوی توازقرآن اوست حقیقت باوردارنده آنچه پیش ازوی ست هرآئینه خدابه بندگان خود خبردار بیناست (٣١) .

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا

بازمیراث دادیم قرآن را کسانی را که برگزیدیم ایشان را ازبندگان

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٣٢﴾

خود[1] پس بعضِ ایشان ستمگارست برنفس خود وبعضِ ایشان میانه رواست وبعض ایشان سبقت کننده است به نیکی ها بحکم خدا این ست فضل بزرگ (٣٢) .

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٣٣﴾

به بوستان های همیشه ماندن درآیند آن جا زیور داده شود ایشان را آنجاازقسم النگو های طلاوزیور داده شوند مروارید ولباس آنها جامۀ ابریشمی باشد (٣٣) .

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۭ اِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُ ۨ ﴿٣٤﴾

و گفتندهمۀ ستائش خدای راست که دورکردازماانده‌وه راهرآئینه پرورد گار ماآمرزندۀ قدرشناس ست (٣٤) .

الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيْهَا
نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ﴿٣٥﴾

آنکه فرود آورد مارا به سرای همیشه ماندن از فضلِ خود نه رسد بماآنجاهیچ رنجی ونه رسد بما آنجاهیچ ماندگی (٣٥) .

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ
كُلَّ كَفُوْرٍ ۚ ﴿٣٦﴾

وآنانکه کافرشدند ایشان راست آتشِ دوزخ نه حکم کرده شود برایشان تابمیرند و نه سبك کرده شود ازایشان چیزی ازعذابِ دوزخ همچنین سزا میدهیم هرناسپاس را (٣٦) .

وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ
مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاۗءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ
نَّصِيْرٍ ۧ ﴿٣٧﴾

و اهل دوزخ فریادکنند درآنجا که ای پروردگار ما بیرون آرمارا تابکنیم کارِ شائسته بجزآن که می کردیم گوئیم آیا زندگانی نه دادیم شمارا آنقدر که پندپذیر شود درآن هرکه پند پذیرفتن خواهد وآمد بشما ترساننده پس بچشید پس نیست ستمگاران را هیچ یاری دهنده (٣٧) .

(١) یعنی ازپیغامبر صلی الله علیه وسلم امت محمدیه رسید والله اعلم .

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هرآئینه خدادانندهٔ پنهان آسمان ها وزمین ست هرآئینه وی داناست به مکنونِ سینه ها (٣٨) .

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

وی آنست که گردانید شمارا جانشینان درزمین پس هرکه کافرشود پس برویست ضررِ کفر او ونمی افزاید درحقِ کافران کفرایشان نزد پروردگار ایشان مگر غضب را ونمی افزاید درحقِ کافران کفرایشان مگر زیان را (٣٩) .

قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ أَمْ ءَاتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظّٰلِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

بگوآیا دیدید شریکانِ مقرر کردهٔ خودرا آنانکه می پرستید بجز خدا بنمائید مراچه چیز آفریده اند اززمین آیاایشانرا ست شرکتی درآسمان ها نه بلکه دادیم ایشان را کتابی پس ایشان بر حجت اندازآن بلکه وعده نمیدهند ستمگاران بعض ازایشان بعض را مگر بطریقِ فریفتن (٤٠) .

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

هرآئینه خدا نگاه میدارد آسمان ها وزمین را ازآنکه ازجای خود بلغزند واگربلغزند نگاه نه دارد آنهارا هیچ کس بعد ازخدا[1] هرآئینه اوست بردبار آمرزگار (٤١) .

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمٰنِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدٰى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

وقسم خوردند بخدا سخت ترین قسم های خود که اگربیاید بایشان ترساننده البته خواهند بود راه یافته تر ازهریك امت پس چون آمدبایشان ترساننده زیاده نکرد درحق ایشان مگررمیدن را (٤٢) .

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ

بسبب سرکشی درزمین وزیاده نه کردمگر

(١) یعنی غیرازخدا .

السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾

بداندیشی قبیح را وفرود نمی آید وبال بداندیشی قبیح مگرباهلِ او پس منتظر نیستند مگر آئین عقوبت پیشنیان را پس نخواهی یافت بآئین خدارا تبدیلی ونخواهی یافت بآئین خدا تغییری (٤٣).

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾

آیا سیرنکرده اند درزمین تاببینند چگونه شدانجام کار آنانکه پیش ازایشان بودند و آنجماعت بودند زیاده ترازایشان درقوت وهرگزنیست که عاجز کند خدارا چیزی درآسمان ها ونه درزمین هرآئینه اوهست داناتوانا (٤٤) .

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا
مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ
فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

و اگرگرفتار کردی خدا مردمان را به سزای آنچه میکردند نگذاشتی برپشتِ زمین هیچ جانوری را ولیکن موقوف میدارد ایشانرا تامیعادی معین پس چون آید میعاد ایشان پس هرآئینه خداهست به بندگان خود بینا (٤٥) .

سُوْرَةُ يٰسٓ

سوره یس مکی است وآن هشتادوسه آیت وپنج رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

يٰسٓ ﴿١﴾

یٰسٓ (١) .

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

قسم به قرآنِ باحکمت (٢) .

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾

هرآئینه تو ازپیغامبرانی (٣) .

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾

برراهِ راستی (مراد دارم) (٤) .

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾

فروفرستادن غالب مهربان (٥) .

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾

تابترسانی قومی را که ترسانیده نه شده اند پدرانِ ایشان پس ایشان غافلان